

Ľutuj sa nad nami, sme takí krehkí, ale tak veľmi túžime po tebe. Naplň nás, prosíme svojou láskou, ktorá je taká verná. Amen.

Riatok

5.4.2019

Ježiš chodil po Galilei; nechcel ísť do Judey, lebo Židia ho chceli zabiť. Boli však blízko židovské sviatky Stánkov. Ale keď jeho bratia odišli na sviatky, išiel aj on, no nie verejne, lež akoby potajomky. Tu niektorí Jeruzalemčania hovorili: „Nie je to ten, čo ho chcú zabiť? Pozrite, hovorí verejne a nič mu nevravia. Vari sa už aj poprední muži presvedčili, že on je Mesiáš? Lenže o tomto vieme, odkiaľ je, ale keď príde Mesiáš, nik nebude vedieť, odkiaľ je.“ (Jn 7,1-2.10.25-30)

Buďte v živote pozorní ku každému, koho stretnete. Počas môjho druhého semestra na vysokej škole nám dal náš profesor kvíz. Bol som svedomitý študent, a preto som zmeravel, keď som uvidel poslednú otázku v tomto teste: „Ako sa volá pani, ktorá upratuje našu školu?“ Bol som presvedčený, že je to zo strany profesora nejaký žart. Každý deň som túto ženu videl na našich chodbách. Mala tmavé vlasy a okolo 50 rokov. „No mal by som vedieť jej meno?“, pýtal som sa nechápavo sám seba. Odovzdal som teda môj test s poslednou otázkou bez odpovede. Pred tým, ako sme odišli, sa jeden študent spýtal profesora, či bude mať posledná otázka dopad na našu známku. „Samozrejme,“ odpovedal profesor. „Počas svojej kariéry stretnete množ-

stvo ľudí. Môžu vám povedať množstvo zaujímavých myšlienok, ako aj informácií, ktoré budú pre vás dôležité. Všetci sú dôležití a zaslúžia si vašu pozornosť a záujem. Dokonca aj pokiaľ by bolo jediné, čo urobíte, obyčajný úsmev a pozdrav.“ Na túto životnú i kariérnu lekciu som naozaj nikdy nezabudol a dodnes si pamätám meno tejto dámy. Volala sa Mária.

Odkiaľ si? Väčšina z vás odpovie: z Partizánskeho alebo z okolia. Poznáte svoju adresu, domov, susedov, blízkych... Aj Ježiš. On vie odkiaľ je a hlavne vie, kam nás chce priviesť. K sebe, k jeho srdcu, v ktorom je všetko, v ktorom je domov, pokoj, naša vlasť... to, po čom naše srdce najviac túži má v sebe on, náš Pán. Ďakujeme ti za to. Amen.

Sobota

6.4.2019

Pane, Bože môj, k tebe sa utiekam. Pane, Bože môj, k tebe sa utiekam, zachráň ma pred všetkými, čo ma prenasledujú, a vyslobod' ma, aby ma niekto neschválil a neroztrhal ako lev, a nemal by som záchrancu. Súď ma, Pane, podľa mojej spravodlivosti a podľa mojej nevinnosti. Nech je už koniec zlobe hriešnikov. Posilni spravodlivého, ty, spravodlivý Bože, čo skúmaš myseľ a srdce. Boh je moja obrana; on zachraňuje tých, čo majú srdce úprimné. Boh je sudca spravodlivý; dáva výstrahy každý deň.

(Ž 7, 2-3. 9b-10. 11-12)

Raz veľmi dávno, keď ešte zmrzlina stála len pár halierov, prišiel malý chlapec do cukrárne a usadil sa k jednému stolu. Čašník k nemu pristúpil a spýtal sa ho, čo by si želal. „Kol'ko stojí, prosím, jeden zmrzlinový pohár?“ spýtal sa chlapec. „1 korunu,“ odpovedal čašník a čakal, že si chlapec rýchlo objedná. Chlapec však vložil ruku do vrečka a začal počítat drobné, ktoré odtiaľ vytiahol. „A ak by som si dal iba samotnú zmrzlinu bez ovocia a šľahačky?“ smutným pohľadom zisťoval ďalej. „80 halierov,“ odpovedal nervózny čašník, pretože pri ďalších stoloch už pribudli nové hostia. Malý chlapec si znova spočítal svoje mince a povedal: „Prosím si teda jednu obyčajnú zmrzlinu.“ Namrzený čašník rýchlo odišiel a ponáhľal sa obsluhovať vedľajšie stoly. Po nejakej chvíli doniesol čašník chlapcovi zmrzlinu a účet. Chlapec zjedol zmrzlinu, na stole nechal peniaze a pozrel sa na stôl, rozplakal sa. Na stole ležalo niekoľko halierov v hodnote jednej koruny. Chlapec si neobjednal zmrzlinový pohár, pretože myslel na čašníka a chcel mu nechať prepitné.

K tebe sa utiekam, k tebe utiekám Pane, keď zhreším, keď som smutný, keď ťa zapriem svojou pýchou, keď sa nechám oklamať tým zlým, keď nemilujem brata, keď mám tvrdé srdce, keď som múdry sám sebou a nie hlúpy tvojou láskou, ktorá mi jediná zostáva ako istá kotva duše. Príviň ma, prosím k sebe. Amen.

Pôstne listy 4^{ty} TÝŽDEŇ 2019

Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípk

Nedela

31.3.2019

Bratia, kto je v Kristovi, je novým stvorením. Staré sa pominulo a nastalo nové. Ale to všetko je od Boha, ktorý nás skrze Krista zmieril so sebou a zveril nám službu zmierenia. Ved' v Kristovi Boh zmieril svet so sebou a nepočítal ľudom ich hriechy.
(2 Kor 5, 17 - 21)

Dvadsaťštyriročný chlapec, ktorý cestoval vlakom so svojim otcom sa pozeral von z okna a kričal: „Otec pozri na tie nádherné stromy! A ako utekajú dozadu, to je úžasné!“ Otec sa len usmieval a bolo vidno, že mu šťastím žiarila tvár. No mladý pár, ktorý sedel s nimi v kupé, sa na mladého chlapca pozeral s poľutovaním a obaja krútili hlavou. Chlapec znova vykrikoval: „Otec pozri oblaky utekajú zarovno s nami!“ Táto veta bola už priveľa na mladý pár a tak sa rozhodli, že dohovoria chlapcovmu otcovi. „Pane, prečo nezoberiete syna k nejakému dobrému doktorovi?“ Otec sa len usmial a povedal: „Zobral som ho a práve sa vraciam z nemocnice. Mój syn bol slepý od narodenia a dnes vidí svet prvý krát. V nemocnici dostal nové oči.“

Nový život, ktorý nám dobrý Boh túži darovať každý jeden deň, každým jedným otvorením očí, ako napísal jeden veľmi citlivý mladý muž: "len sa pozerám a obdivujem." Zázraky nového života okolo a v nás nech nás vedú k stále väčšej dôvere v lásku Boha a tichej

ré ja stvorím. Lebo ja urobím z Jeruzalema mesto plesania a z jeho obyvateľov ľud radosti.
(Iz 65, 17-21)

Jej otec, ktorý pracoval ako šéf kuchár, jej navrhol, aby šla s ním ráno do práce. Dcéra nechápavo súhlasila a tak prišla ráno k otcovi. Otec naplnil tri veľké hrnce vodou a každý z nich dal variť. Keď voda v každom hrnci začala vriieť, do prvého hodil zemiaky, do druhého vajíčka a do posledného kávové zrná. Niekoľko minút ich nechal variť s tým, že počas varenia s dcérou neprehovoril ani slovo. Tá začínala byť nedočkavá a nervózne čakala, čo sa bude diať. Po 20 minútach otec vypol variče. Z prvého hrnca vytiahol zemiaky a umiestnil ich do misky. Z druhého hrnca vytiahol vajíčka, ktoré dal taktiež do misky. Z posledného hrnca nabral šálku kávy. V tom sa otočil na dcéru a spýtal sa jej: „Dcéra moja, čo vidíš?“ Ona mu na to odpovedala: „Zemiaky, vajíčka a kávu“. „Pozri sa bližšie a chyt' si zemiaky.“ Povedal otec. Dcéra zobrala zemiaky do rúk a zistila, že boli mäkké. Potom jej otec navrhol, aby zobrala do rúk vajíčka a skúsila ich rozbiť. Tak aj urobila. Rozbila vajíčka, očistila ich od škrupiny

POKORA NEZNAMENÁ, ŽE SI O SEBE MYSLÍME MENEJ, ZNAMENÁ TO, ŽE MYSLÍME MENEJ NA SEBA.
(C. S. LEWIS)

radosti srdca, ktoré vie, že je milované a môže milovať. Amen.

Rondelok

1.4.2019

Toto hovorí Pán: „Hľa, ja tvorím nové nebo a novú zem, na predošlé sa nebude spomínať, ani na myseľ neprídu; tešiť sa budú a večne jasat' nad tými, kto-

a v ruke jej zostalo natvrdo uvarené vajíčko. Nakoniec jej otec navrhol, aby si odpila z kávy. Bohatá aróma a chuť kávy jej vyčarovala úsmev na tvári. Dcéra nechápala, čo jej tým chcel otec naznačiť a tak sa ho spýtala: „Otec, čo to má znamenať?“ V tom jej otec začal vysvetľovať: „Zemiaky, vajíčka aj kávové zrná čelili rovnakej nepriazni osudu – vriacej vode. A každé z nich reagovalo rozdielnym spôsobom. Zemiaky boli silné, tvrdé a nemilosrdné, ale vriaca voda ich premenila na mäkké a slabé. Vajíčko bolo veľmi krehké a jeho jemnučka vonkajšia škrupinka chránila jeho vnútro až dotedy, dokiaľ sa nevystavilo nepriazne vriacej vody. Vriaca voda premenila jeho vnútro na tvrdé, silné a odolné. Kávové zrná boli výnimočné a jedinečné. Po tom ako boli vystavené nepriazni vriacej vody, zmenili vodu a vytvorili niečo úplne nové. Na to sa otec spýtal dcéry: „Ktoré si ty?“ Keď nepriazeň osudu klope na tvoje dvere, ako zareaguješ? Ako zemiaky, vajíčka či kávové zrná?“

Aj nás "varíš" v hrnci svojej lásky. Niekedy nám dlhšie trvá pochopiť mnohé prečo a ako, ale ty si trepezlivý a láskavý a aj dnešný deň nám chystáš niečo, čím túžiš prekvapiť našu dušu a viesť ju stále bližšie k sebe. Ďakujeme ti za všetky zázraky tvojej stálej lásky. Amen.

Utorok

2.4.2019

V Jeruzaleme pri Ovčej bráne je rybník a pri ňom pät'

stĺporadi. V nich ležalo množstvo chorých, slepých, chromých a ochrnutých. Bol tam aj istý človek, chorý už tridsaťosem rokov. Keď ho tam videl Ježiš ležať a zvedel, že je už dlho chorý, povedal mu: „Chceš ozdraviť?“ Chorý mu odpovedal: „Pane, nemám človeka, čo by ma spustil do rybníka, keď sa zvíří voda. A kým sa ta sám dostanem, iný ma predie.“ Ježiš mu vravel: „Vstaň, vezmi si lôžko a chod!“ A ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil. (Jn 5, 1-3. 5-16)

Jedného dňa sa bohatý otec rozhodol, že ukáže svojmu synovi, ako žijú chudobní ľudia. Zobral ho na niekoľko-dňový výlet po krajine, aby navštívili tie najchudobnejšie farmárske rodiny, u ktorých aj pár nocí prespali. Po tom, ako sa vrátili z výletu, otec sa spýtal syna, ako sa mu páčil výlet. Syn mu odpovedal: „Výlet bol úžasný očí!“ A otec mu na to položil otázku: „Videl si, ako sa ťažko žije chudobným ľuďom?“ „Ooóóó,“ syn odpovedal. „Takže synak, čo si sa ponaučil z výletu?“ Otec sa znova spýtal syna. Syn odpovedal: „Všimol som si, že my máme jedného psa a oni majú štyroch. My máme bazén, ktorý siaha len do polovice našej záhrady, ale oni majú potôčik, ktorý nemá konca kraja. My máme umelé záhradné lampy a im v noci záhradu osvetľujú milióny hviezd. My máme kúsok pozemku, na ktorom žijeme a oni majú obrovské polia, na ktoré ani voľným okom nedovidíme. My máme sluhov, ktorý nám

slúžia a oni slúžia a pomáhajú iným. My si jedlo musíme kupovať v obchodoch a oni si vypesťujú vlastné. My máme ploty okolo nášho domu, aby nás chránili a oni majú priateľov, ktorí ochraňujú ich.“ Chlapcov otec zostal v nemom úžase. A potom syn ešte dodal: „Naučil som sa, že to my sme vlastne chudobní.“

"Vstaň!" Ako krásne nám znejú tieto slová! Vstaň, neboj sa, odvahu, si silný, dokážeš to... to nie sú len frázy, to sú skutočné milosti Boha, ktorý nás dvíha, aby sme aj my mohli iným pomáhať vstávať. Ďakujeme ti za to, že nám stále veriš. Amen.

Streda

3.4.2019

Toto hovorí Pán:

„V milostivom čase ťa vyslúším a v deň spásy ti pomôžem, ochránim ťa a zmluvou ľudu ťa urobím, aby si pozdvihol krajinu a rozdelil spustošené dedičstvo, aby si vážnom povedal: ‚Vyjdite!‘ a tým, čo sú vo tme: ‚Zjavte sa!‘ Budú sa pást popri cestách, ich pastva bude na všetkých holých pahorkoch. Nebudú lačniť ani žízniť a nezraní ich úpal ani slnce; lebo ich bude viesť ten, čo sa zľutoval nad nimi, a k prameňom vôd ich privedie. (Iz 49, 8-15)

Jeden mudrc povedal svojmu večne nespokojnému priateľovi, keď sa raz opäť sťažoval: "Prehliadni si dobre miestnosť, v ktorej sme a snaž sa zapamätat' si všetky veci hnedej farby." Muž nevedel, čo má od tejto prosby očakávať, ale súhlasil. V miestnosti bolo takýchto hne-

dých vecí dost', no ľahko si s tým poradil. O chvíľu mu mudrc hovoril: " Tak a teraz si zavri oči a povedz mi, aké predmety modrej farby si videl." Priateľ sa zase nahneval a urazil: "Nič modré som si nevšimol, veď si mi povedal, nech si zapamätám všetky hnedé veci!" Na to mu mudrc odpovedal: "Tak len otvor oči a pozri sa, koľko modrých vecí tu okolo nás je." A bola to úplná pravda. Mudrc pokračoval: " Presne tak je to aj v živote. Ak hľadáš v miestnosti len hnedé veci a v živote len tie zlé, budeš si všimáť iba také a uvidíš iba tie. Uložíš si ich do pamäti a oni naplnia tvoj život. Pamätaj si, že ak hľadáš len to zlé, určite to nájdeš, ale dobré nenájdeš nič."

Nezabudnem na teba. Veľa krát sme to povedali i počuli, a predsa... naše srdce vie zabudnúť, zanechať, zanevrieť... a práve preto nás dobrý Boh v tomto čase pôstu povzbudzuje svojou láskou, aby sme nezabúdali na jeho zázraky, i tie najmenšie v nás, lebo na nás na každého osobitne stále a nežne pamätá. Amen.

Štvrtok

4.4.2019

Pán povedal Mojžišovi: „Chod', zostúp, lebo tvoj ľud, ktorý si vyviedol z egyptskej krajiny, sa skazil. Veľmi rýchlo odbočili z cesty, ktorú som im určil. Urobili si z kovu teľa a klaňali sa mu, priniesli mu obeť a povedali: ‚Toto sú tvoji bohovia, Izrael, čo ťa vyviedli z egyptskej krajiny.‘“ Potom Pán povedal Mojžišovi: „Vidím, že tento ľud má nepoddajnú šiju. Nechaj ma, nech vzplanie

môj hnev proti nim, vyhubím ich a z teba urobím veľký národ.“ Ale Mojžiš prosil Pána, svojho Boha, a hovoril: „Pane, prečo planie tvoj hnev proti tvojmu ľudu, ktorý si veľkou silou a mocnou rukou vyviedol z egyptskej krajiny? Nech, prosím, nepovedia Egyptania: ‚Podvodne ich vyviedol, aby ich pozabíjal na horách a vyničil zo zemského povrchu.‘ Nech utíchne tvoj hnev a odpusť zločin svojho ľudu! Spomeň si na Abraháma, Izáka a Izraela, svojich služobníkov, ktorým si na seba samého prisahal a vyhlásil: ‚Rozmnožím vaše potomstvo ako hviezdy na nebi a celú túto krajinu, o ktorej som hovoril, dám vášmu potomstvu a budete ju mať navždy.‘“ A Pán sa zriekol svojho zámeru a nedopustil skazu, ktorú vyhlásil svojmu ľudu. (Ex 32, 7-14)

Bol práve Deň matiek a Mark sa ráno zastavil v kvetinárstve, aby objednal pre svoju mamu krásnu veľkú kyticu. Jeho mama bývala skoro 200 kilometrov ďaleko a chcel jej kuriérom poslať v tento špeciálny deň kvety, aby vedela, že na ňu myslí. Ako tak vystúpil zo svojho luxusuného auta, všimol si na chodníku sedieť pred obchodom malé smutné dievčatko. Spýtal sa jej, čo sa stalo. „Chcela by som mamičke kú-

piť červenú ružu, ale nemám dost' peňazí.“ Mark sa usmial a pozval ju do obchodu, aby si pre ňu vybrala tú najkrajšiu ružu, akú nájde. Kúpil jej ružu a pre svoju mamu objednal krásnu kyticu kvetov. Ako tak odchádzal, ponúkol dievčatku, že ju zvezie aj domov. Súhlasila. „Ďakujem, že ma vezmete za mamičkou.“ Po pár minútach jazdy mu prikázala zastaviť na cintoríne. „Ďakujem, pane, už sme tu,“ povedala tichým hlasom a vybrala sa k starej hrdzavej bráne vedúcej do cintorína. Mark ju zneistený z diaľky pozoroval. Dievčatko položilo svoju ružu na čerstvý hrob a smutne si vedľa neho sadlo. Mark v tej chvíli zapochyboval o tom, ako chcel stráviť tento výnimočný deň. „Moja mama je tá najlepšia mama pod slnkom. Zaslúži si viac,“ pomyslel si. Naštartoval svoje auto a v obchode zrušil svoju donášku kvetín. Vzal si kyticu, odšoféroval 200 km a silno vzal do náručia svoju drahú mamu so slovami: "Ďakujem mami, že si!"

Pane, odpusť nám, prosím všetky naše zlyhania, keď sme miesto lásky a pokoja šírili okolo seba nenávisť a strach.

